Emigreren zit de Ieren in het bloed. Net als verhalen vertellen. De Ierse emigrantenliteratuur vormt dan ook een rijk genre. In *Brooklyn* geeft Ierlands belangrijkste schrijver van dit moment, Colm Tóibín, een verrassende kijk in de ziel van de landverhuizer.

door Ingrid Hoogervorst

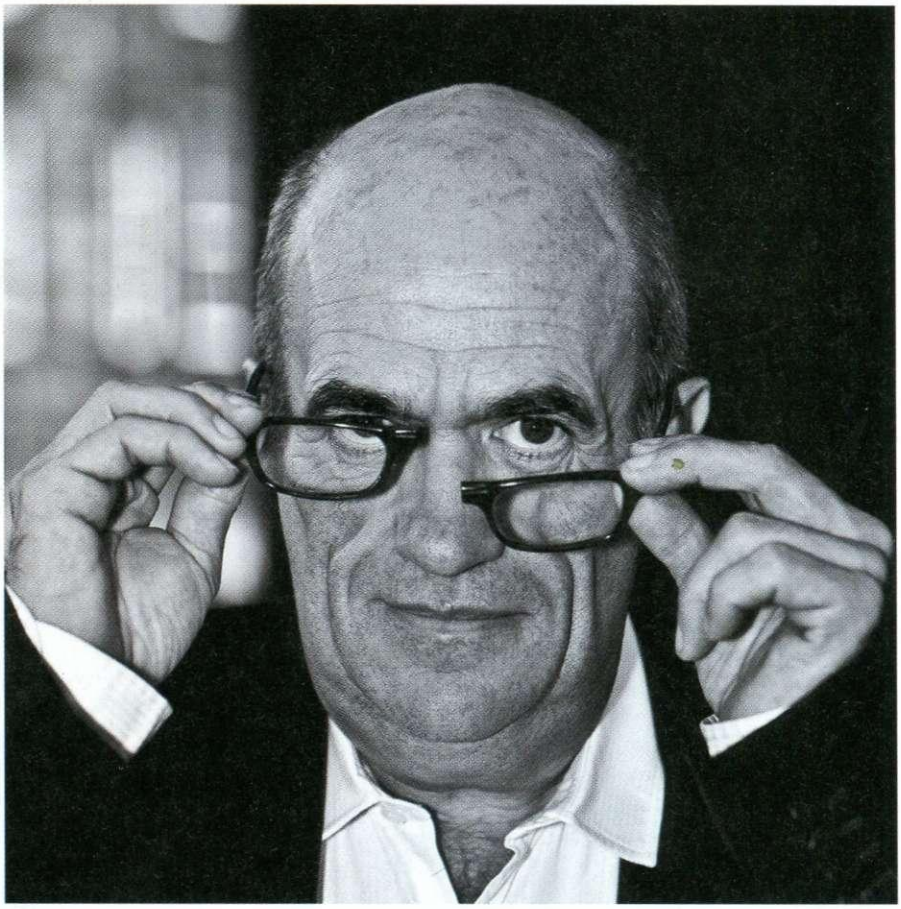

Colm Tóibín

Weggaan om

Premier Brian Cowen en zijn minister van Financiën, Brian Lenihan, tekenden de akkoorden met het IMF en de EU. Na afloop gingen teleurgestelde Ieren boos de straten van Dublin op en stonden beide heren er een beetje besmuikt bij. Machteloze schaamte was van hun gezichten af te lezen. De televisiebeelden rolden mijn kamer binnen terwijl ik een roman las van Ierlands belangrijkste auteur van dit moment: Colm Tóibín. Zijn zesde boek, *Brooklyn*, is niet alleen geweldig goed geschreven, het legt ook de vinger op een oude wond die door de economische crisis bloot is komen te liggen.

Eerst de wond.

Als aardappeloogsten mislukken, oorlogen uitbreken, banken failliet gaan of andersoortige rampspoed toeslaat, pakken de Ieren hun biezen. Op een bevolking van 4,5 miljoen vertrokken er afgelopen jaar al 65.000, en de komende jaren zullen het er alleen nog maar meer worden. Ditmaal zijn het vooral jonge IT'ers, bankiers en advocaten die het vaderland verruilen voor Groot-Brittannië, Canada, Australië of de Verenigde Staten. Dat is wat Brian Cowen besefte: hij is bezig een hele nieuwe generatie hoogopgeleide arbeidskrachten te verliezen.

"Does Ireland actually produce anything other than immigrants?" verzuchtte onlangs een lezer van *The New York Times*. *"Maybe if it did, the Irish wouldn't be in this predicament."*

De Ierse regering wil er weleens van af. Van het imago van de Ier als zwervende gelukzoeker en landverhuizer. De *Celtic Tiger*, zoals het land sinds de snelle economische groei van 1995 werd genoemd, zou korte metten maken met het stereotype van een door 150 jaar emigratie weglekkende natie. In 1998 haalde Ierland zelfs een record aantal immigranten (22.800) binnen, waarvan zeker de helft bestond uit terugkerende Ieren. Enthousiaste demografen voorspelden een bevolkingsgroei die in 2030 zou zijn opgelopen tot 8 miljoen, iets waarvan men na de grote emigratiegolf